

ಸಾಹಿತ್ಯ ಇರುವುದು ಕನ್ನಡದ ಲಿಪಿಯಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಇಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಫಾಂಟ್ ಬಳಸಿ ಕನ್ನಡ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲ ಮನಸ್ಸು ತೊಳೆಸುತ್ತದೆ.

ನಾನು ಗೋವಾಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಆಡುವ ಕೊಂಕಣಿ ನನಗೆ, ಕರ್ನಾಟಕದವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು ಅಷ್ಟುಕಷ್ಟ. ಕೊಚ್ಚಿಯವರು ಆಡುವ ಕೊಂಕಣಿ ನನಗೆ ತುಂಬ ಇಷ್ಟ. ಅವರದ್ದು ಧಾರವಾಡದ ಕನ್ನಡದಂಥ ಕೊಂಕಣಿ. ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಸ್ಥಾನ ಸದಾ ಪಲ್ಲಟದ್ದು. ಆದರೆ ಅದೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ದೇವನಾಗರಿ ಲಿಪಿಯ ಏನನ್ನೂ ನಾನು ಓದಲಾರೆ. ಹೋಗಲಿ ಎಂದರೆ ಈಚೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಗೆಳೆಯ ಮೆಲ್ವಿನ್ ಪಿಂಟೋ ಅವರ ಪುರಸ್ಕೃತ ಕೃತಿಯ (ದ್ವಿಭಾಷಿ) ಕವನಗಳನ್ನು ಓದಲು ಹೋದರೆ, ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೊಂಕಣಿ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಓದುವುದು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇ

ಇಲ್ಲ. ಮೆಲ್ವಿನ್ ಪಿಂಟೋ ಅವರೇ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಇಲ್ಲಿನ 'ಕವಿತಾ ಟ್ರಸ್ಟ್' ಮೂಲಕ ಬಹುಭಾಷಾ ಕವಿಗೋಷ್ಠಿ, ಕೊಂಕಣಿ ಕವಿಗೋಷ್ಠಿ ಎಲ್ಲ ನಡೆಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಜಯಂತ ಕಾಯ್ಕಿಣಿ, ವಿವೇಕ ಶಾನಭಾಗ ಎಲ್ಲ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಕೊಂಕಣಿ ಮಾತಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತದಾದರೂ ಆ ಕವಿತೆಗಳು ದಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಲಿಪಿಯಷ್ಟೇ ವಾಚನ ಕೂಡ ಅಪರಿಚಿತವಾದಂತೆ ಅನಿಸಿತು. ಇವರ ಪ್ರತಿಕೆಗಳ ಗದ್ಯವನ್ನು ಓದುವುದೂ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೊಂಕಣಿಯ ಒಳಗೇನೆ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಅದು ಹೋಗಲಿ ಎಂದರೆ ಈಚೆಗೆ ಕಾಸರಗೋಡು ಚೆನ್ನಾ ಅವರು ಕನ್ನಡದ

ಮಹತ್ವದ ಮುಖ್ಯತ್ವ ಕತೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಕಣಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ಗೋವಾದಿಂದ ಕೊಚ್ಚಿಯವರೆಗೆ ಇರುವ ಕೊಂಕಣಿ ಆಡುಮಾತು ಒಂದೇ ಆಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುತ್ತ ಕನ್ನಡದ ಕತೆಗಳ ಅನುವಾದದ ಕಷ್ಟಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಚೆನ್ನಾ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಜಯಂತರ ಕತೆಗಳೂ ಕೊಂಕಣಿಗೆ ಬಂದವು. ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲೇ. ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿ ಓದಬಲ್ಲ ಕೊಂಕಣಿ ಕನ್ನಡಿಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಂಕಣಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿಯಾನು ಅನಿಸುತ್ತಾ? ನನಗೇನೋ ಅನುಮಾನವೇ. ಆದರೆ ಜಯಂತ ಅವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆಯೇ ಹೇಳಿದರು. ಕೆಲವೊಂದು ಸಂವೇದನೆಗಳು, ಅವನ್ನು ಕೊಂಕಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುವಾಗಲೇ ತಮಗೆ ನಿಜ ಅನಿಸ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರು. ಈ ಕೊಂಕಣಿ ಕತೆಗಳನ್ನು ದೇವನಾಗರಿ ಬಳಸುವ ಗೋವನ್ನರು ಓದಲಾರರು, ಕೇರಳದ ಕೊಂಕಣಿಗರೂ ಓದಲಾರರು. ಇದನ್ನೇ ಹೇಳಿದನೆಂದರೆ, ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆ ಲಿಪಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತು ಎಂದರೆ

